

א בדרכו של המלך

13.7.26 223

30 מאי 1926

רשות איש ברעמו;
את קדריק דקראות
ברשותה עם נימנְצָן
אחרות, לקרים
העולם. הצעת זו
ב يوم יותר טnell את
כם באגנליה ונמְבָרָה
חביבה לבני העם
לחתם את האפשרות
הנרטני בארץ
הין-רבבית מתחמי
הנכחות מחד האכזרי
כיוות הדרך, חבי קאר
הכוורים האנגליים בע
ונקל בלידון בטהו
בעל התכורות, אלה
פוצוליהם ולא לשים
כללו איזה שחווא
שין על דרך החל
את תכורות לידי ר
טהשלטן על השם
מת, אויטה, מ
יעף העיקרי בתוכו
המכרות — הפטוחה
בטشك; וסעיף זה
המכרות רואינו, ו
את פועליהם. כל א
האומנם אין הם רשי
הרשאות החוק? אך
ישנו סרבן, המתנגד
רשאים שארם
תכנות ההתקנות
שם אישור; והם

התקונים של בלידון במשם המפרות

ח'יא באין לעומת תרעול ותורונו שחש'ן
לום חטם הוות פערר בין חפודיט.
החברה שבלב חכורה, כי מכל רגע
טף העוגר רוך זדי גדר שירר
לטובתו של צבור אנשי, שאינס גושאיט
בשות אחריות תעשיית ואינס נוקיט
אצעט בעבודת, ואשר ובם מהם חיים ח'י
טוחרות יראוות בקרנה כפרי חכורי.
הנטקים בגאניות ובדרות של דורות —
הברת זו היא ש恒יעת אה ועדת הפטוח
לפסוק, כי לא יתכן שלום באנקיטא
במפרות, כל עוד לא יתוקן הטעות הזה.
לפי הצעת ועדת הפטוח אריכת חיתת
הפטשה לקבות את ה Royalties
ונכויות הבעלות, זיא גאנזות את
הבעלים בכמה. אולם עוד רב הפטוח
באנגליה, אשר אין לו כוות ערץ
טוחרי — אם משום שהוא גאנז בעטן
קיים באלה שקרה יד הפטוח סלחני,
או משום שמעיאתו טרם גנלהת
בגונע לפחם כוות, פירושה של תלאות
הפטוח היא הכרזה לטבע על
בעלוט הטרינה על האוירות השונות
והסתויים הללו.
את התהנתות הזאת לחצעת
חוודה חירץ בלידון בקשי כספי:
סכין שעבר ומן רב טפרוסות חורצאן,
ובניתם נכנשו הפטשה: בהתחייבות
חדשנות לבני חלום הלואטי
שוב אין היא יוכחה להופיע כספה
טהשלומי. פאיום לבני הפטוח, וטושם
בק' היא דוחה. לפי שעה את מלוי
הצעת הוועדה בידון זה. שאל אותו
אחד ציריו הפטוחים: ומה בראבר אוחם
ଓצ'רונות הפטוח שטרם ננכן ואשר
תלאמתם כוות אינה כרוכת בחוזאת
סרוותה? על זה ענה בלידון. כי הוא
באה תלייא, ועיב מובהקת נס תלאות
של אלה להרחות.
נמא שלאחר כל התקנות
נשארה מצודה ארכאית זו שכ דטיאו-
דליטים — קנן הפרט על אוצרות הארץ

פואר פרשה ממושכת של אטם-
פעשת, תוויך בלתי מוצלח, הפטוח-טומר
וחבמתוח-ישוא — דרך סוף פף עז
ומשלתו השמרנית של בלידון ונינש
לישב או טביסק האברות עי' פעל
טחacket. במלחתה ננד הפטוחים בימי
השביתת דנה הפטשה במרוחו העל-
יזם של הפלטנט על חי העם. אולם
רק באחור וטן ומאין ברורה אחרת
הייא גאותה להכريع בכוח המרות הלאו-
סית הזאת את גורלה של העשויה,
הטוקרת לדונס ולבאגם של בעי
הון, ורבה בעשותה את העדר הוות
גפלו מעל פניה שיידי הפטוח, הלואטי,
והיא הופעה בטפשה עטירת טזרה,
אשר אין דפלטנט ביריה אלא כל שרת.
לבדר בו באופן חוק את העמדות
הכלכליות הפטעררות של בעלי הרכוש,
שתי הצעות חוק הוכנסו עי'
בלידון לבית הנכבדים, בראשונה —
لتוקנים גשך המכרות; שנייה —
לטוניים בשעות העכורה.
החוק הראשון בא לכואrho לסייע
לשבלו של טשך הפטוח האנגלי,
בעאם — וזה מזכה על כדר התרצאה
הפטושת של וועת סטואל. בלידון
לא כיהר את הרבר, וגם הצדיק על
עצמו את הרין: לאחר שלא נחטלאו
התנאים אשר הציג לטוער הקבוע, שובי
אין הוא רואה את עצמו כסות למס-
קנות הוועדה, בחרוץ טורטלי זה גער
בילדון טליין את האתירות הפטורית
אשר נטל על עצמו קכליים וכלי-
הרטוריה, במנותו את ועדת הפטוח
ובהכריוו כמה בעטן, כי הוא ננכן
לטלא אחריו כל הצעותה. לא הוא,
אסנא, הריאן שעשה זאת. פיר
נירנו, העונג בעט על מאנון העכורה,
התקחש עוד במצח יותר נחשוח לטם-
קונית ש' ועדת סאנקי ב 1919.
וועת סטואל לא הרתקית, אמן,
לכט עד להלאטה וער בכפל. כו ש'

הקולו בהצבעה
אחרוי הוכחות
וestruction הדראה השלי-
הקולו היהודי بعد
תבטול החלטה ההז
הובא חבדונית להכ-
בשם הקול, דבר
הפטשה החדרה טמ-
על הפטשה הקדרו-

ישנו סרבן, המתו
ר שאם שאר
תനית ההחותנות
לשם אישיר; ו

ובינתיים נכנסת הטעשה בהתחביבות
חדשנות לנכני תשומות החוב הלאומי,
שзовן אין היא יוכנה להפריש כסף
השלומי פצויים לבעבי הפחת, וטושים
בק היא רוחה לפיה שעה את מלאו
עצת הוועדה בגיןון זה, שאל אותו
אותר ציריו הטעלים; ומזה בדבר אוחם
ווצראה הפחת שטרם ננכז ואשר
כלאמתם ביום איננה כרכבת בהוצאות
פרותה? על זה ענה בלרוין, כי הוא
הא תלא, וכי מובהחת גם הלאמתם
על אלה לתרחות.

נמצא שללאחר כל החקפות
שרהה מזוודה ארכאית וו של רטיאו-
לום - קין הפרט על אוצרות השבץ
טינגרליים - עומרת על כן, אם
אציא איזה מלומד תמצאה, אשר
אפשר אם כריית הפטה למטה מ 4000
ג'ל - תרנול בנתן אחר הכנסותם
ל בעילוי Royalties חקיטים, אם
נלה גור סחט חדש, הוא יסול טرف
בעילוי האחוות - כאשר קורת ברוחות
פני שנים לאחר שדה פחם חדש
קנעם, האווזר בו 2000 מיליון טון -
קיים בעילוי Royalties הראשונים. הלאמת
פחם הנגילה נדחית מפני חקושי
דרוך בטזוי חבעלים, ואירוע לאפת הפטה
מוני עוד חניכיר את הקושי חות עי
דרלת סכום הפטזים,
להצעה השנה - ליפוט את כוח
יריות, שתוכננה לעסוק במפטן פחם
רווח - תחת תשיבות רבת, ספאת
לאת פחיר. הפטם בשביבל הייארן
וילחו לארכן. על הצעת זו עמדו
ונו הפטועלים זה מכמה שנים. פירונשה
הכנסת הפטם - לשורת החמרים
לוקתם לארכניט צריכת להיות כדי
סדר של חועלט אכזרית, אולם הרבה
בדל פנו עבטנות פוחרי הפטם -
זונאים וקטעונים - והצעה דוחק של
דרין דנה אותו לנזיה,
ואשר להצעה שלישית - סוכניות
בר משותפות, לשם אקסטורט - פחות
ל אפשר להוכיח את דוחתה. היא
ה להציג את בעילוי חמכרות פוגחה

עצמו את הרין; לאחר שלא נחמלאו
הثانאים אשר האין לטוען הקבוע, שוב
אין הוא רואה את עצמו כפותה *למס*
קנות הוועדה, בחרוץ פורטלי, וה גער
בלרוץ פעליו את האחריות הטעונית
אשר נטל על עצמו קכליעם ומלאי
היחסטוריה, במנתו את וערת הפחים
ובהכריוז כמה טעם, כי הוא נכון
לטלא אחורי כל האעתיה. לא הוא,
אצטם, הראשון שעשה זאת, לויד
נירגן, העונג בעות על מזונת העכורה,
התבחש עוד במתוך יותר נהושה *למס*

קניטיה של ועדת פאנקי ב-1919, ועדת סטואל לא הרחקה, אמנים, לבת עד לחהלמה ועוד נכפל, כו' של סאנקן, אעפ"כ היו בין הצעותיה כאלו ואשר טליין באמונה עולוו היה לשנות בכואוף ניכר ותכיפ' את מצב הדברים בסמכות. והנה לשראש מהתוצאות של ועדת סטואל אין ניכר בהצעת החזק של גדורין ל'שנלווי' התעשה: לדא הלאמת הבעלות על הפסח, לא תנית סמכות לעיריות לעסוק במכוורת גהכם בחוץ הארץ, וכך יסוד סוכנותם יפונר משוטפת למוציאי הפסח לחוץ הארץ.

הלאמת הבעלות על הפטח —
הסינרל שככטן הארמה — פירושה שלב
ראשון לקרוא הלאמת הטענות. היא
אריכה היהת לחת בירוי המתשלחה אפסע
טמשי של פקוח על המכירות וסיווע
להחטונותם. ביום קשור נפ' מכרה
ומכרה בחוזי חכירה עם כפת ונתה
בעל-אהוות. עיי הלאמת הפטח נהדרת
מחיצות טלאוכותיו אלו, והריכו הריתו
תנאי ראשון להשבחת הפטש. הפט
שיטשלט ביום משק הפטח לטיפילו —
בעל האחוות, שבארמת אבוניהם
גנטיא הפטח — עולת 56 מיליון ליש'
לשנה. סכום זה חייה מוצא לצרכי
ה תעשייה עצמה, או היה נכסם לקופת
ה מדינה, לצרכי הכלל.

ט מהוז נימוק הכספי פועל כאן
ט גם נימוק אגושי מכויע. חשיבותו
כ הדוחסית של סכום 6 טילוניים ליש

פוליטיקה או פוליטיזיה?

סָפֶרְיוֹ הַאַחֲרֹן שֶׁל הַחֲבֵר אַפְתָּה בְּשָׂמֶן | נִזְבְּרוּ וְנִשְׁבְּרוּבָתָה | עַל תְּלַבְּדָה כְּלַבְּדָה |

3

החותמות עז' רבת לישיבה חזיר ו שלוחה כבוי טמן בז' טוינט בטופרי' ו' לאחਬשיד אה קרייקע ברבריות אה עסקניאס וכונראט לא פלו הז לדבר היה בבר בעמ' העריו אשר התחזר דאליה בתל אביב מס אשר גענו בחתלהנאות לבן לקרייזינן ולר' לבוא לעורחני'. הטע רות תשחחף בישיבת החקטה — עולי מוש' בקריאחה לעוזה : חם ולא יותר אלא ל.ש. הבניין הנחונה', מהו ה טחון הנטה. די ל.ט' יסורי ובוי חזקיז עטף עי' ההחאהודות - ותוכן מוטרות - שווינט', עוי בטופטה נצינויו.

יש ל'חוות טר' את משחטם. חטאתה
והיא לא חיית טפנ' ש-
בצינותו, לכל הפתוח
ברוזות ותוניזיט' ולא
ה, שניי היופדי' בציונו
נחוין. אבל אילו מובע
ועוגורה שטח. אם י'

ויכריו על חלונתו ועבידתו בכיבול — חתנו עוזר חרטמן, חזון שעה בנו סעטם — את כל זה, איבואו, טווין נantomנה, באומץ, ויעבוד בעקשני איזו שחיה — זוכית כהן גותנבל לתנאי הארץ.

להציג את המבנה פנוי וערום חלפבו
וחתלוות זו דשאיה לאשר את
הבנייה. אשר רק אז חיה העטמת
סהיכת נס אה בעל-חטורה הסרבן.
לפי סת שחויכו צרי הפעלים בכית
הנתרים מתח גטינס בעניות אלה
הדי ערכת חמוץ של שלשת חרטוי
אות האלו אשר רק גטוט ישנו חוב
כל שהוא — כתומו כאן. ישנו סעיף
אחר, הדן אף הוא בענן חשוב — הנבלת
כニיהם של טעים חדשים לעבודות
חטורות, אשר נס בלבד חבי יש בח
יעוד ידים. אך נס כאן ניחן רק יסוי
כוח לטינטער העכידה להונבל, בשעה
שיראת צורץ בדבר, את ניל הנכנסים
לעבדות הפטנות, שלא יהיה צעירים
טבנין.

ישנו רק הווב אחד בכל החצעה –
הטלה מס של 5 אחוזי על כל תשלום
ה- Royalties לשפט הקמת מרחאות על
ווי חכירות. חקון זה יכין ברבע דביה
לנוראה ולטשוחה. אילם הוא בא לסתוק
רק חלק אחר מני אף מתחכיות
העצומות, חרויות הרכות העויל ענבר
מזרות, שיש לכוריק כננד בעלי
ההברונות והטבשות.

עד כאן הניעו אוטמן לבו של
בלדווין בחוק המכיוון לנדר בעלי המברות.
על החוק השני, המומנה בלבוי הפו'
עליהם - חוק 8 תשועות שטאניביגו נטושה
בעיה הימיתה - נטאטר דכא.

ט. שרתוק

רשות איש ברוחו בשוקו הויל ותאכזר
את הקיקע יקרה חסכת רחכ יתורה
בראשונה עם גרטניז ואחריב עם ארצות
אחרות. לקביעת מחירי הפטהם בשוק
העולם. הצעה זו הייתה המרבות עלייה
ביום יותר מכל את תשומת לב הפלעים.
גם באונליה וגס ברגטניז. חוקת חלום
האטיכח לבני המכוורות תחומר תחת הפטה
לשם את האפשרות לאחד תחת הפטה
הנרגני בארץות אחרות ותוצאות
היוז-רכבת מתחדי עכווד במכרות רור.
הגברת מחיר האכטוטוות של רשות היא
ב يوم הדרך כי קדרה גם לשמרות שבר
הគרים האנגלים בעינו. ואולם בעניין זה
נהקל בגדון במרבנות העקשנית של
בני המכוורות. אלה מתחדרים רק להרעה
לפועלייהם ולא להויב לחשיש. באיחור
כלכלי איות שחוא. רואים הם עד ראי
שין על דרכו החקיקות אשר חביא
את המכוורות לידי הלאמת ותקיא אוחם
מהשלטונו על הפטקו עיל
מה, איסוא, מ ציע בילדון? המ-
עיף העיקרי בתכניו דן בחתונות
המכרות - הפטחה לכל טולח שבלו
בפטש: וסעף זה אומר, כי אם בעלי
המכרות רוצים, הם רשותם לאחד
את פועליהם. כל אדם ישרטו יחתמו:
האומנם אין הם רשאים לעשות זאת בלי
תרשות החוק? אך החצעת מוטסתה: אם
שנו סרבן, המתנגד להחתונות, כי אז
רשותם שאר המעוונים להגש את
ענקית החתונות ל민יסטרון המסתור
עמם איישוב. ובמונטאנטי. באנט-
ריה. באנט-ריה. באנט-ריה. באנט-ריה.

בתפוצות

לטנט אוח נירתיה השחיתת, אולט על יורי
ה-העירו גנרט. אוח דעת הקהל הנורבניא
מחוץ עבשו להגמם לעכורות-הסברת
חדשה לאען הרוגע אוח דעת הקהל
נירנות. נארצאות שוניה של אירופת
נארבוכים ומטבעבים ובאים יהודים ברכות

הקוולו בהצבעה על הבודג'ט
אחרי הוכחות בועדה הכספית.
אחרי הקראת השלישית, שבת הצבע
תקROLו הייחורי בערך הבוגרים הוגנויים אס
ובבטל החוטפות החדרשה של 10 אחוז
וובוא הבודג'ט להכרעה לפניה חמשים,

המברות

הרע וחרונו שחש
סעיר בין הקרים.
ורה כי מכל רגע
דיון נדרש פירור
אנשים, שאינם נושאים
מעשית ואינם נוקטים
שר ובין מתח חיים חי
בקורת כפרי הברים —
בדלות של דורות —
יעת את وعدת הפחים
זקן שלום בזקיטא
א יתוקן המעוות הזה;
ודת הפחים אריכת חיות
Royalties את ה
ויא לפקות את
ולם עוד רב הפחים
אין לו כiom ערץ
שהוו נמצאו בסעט
וד הטכנית סלה שניין,
שותו טרם ננלהת.
פירושה של הלאמת
זה לטרע על
האווארות השעוניות

שעה את מלאו
זון זה, שאל אותו
וימת ברבב אוחם
אטראט נגלו ואשר
גה ברוכת בהזאת
ונגה בלרונו, כי הא
זברהת נם הלאמתה